

Ey Şairim

– kul mehmet · 19 Mayıs 2016

Ey şairim, günde yüzlerce defa gönül bahçeni eşeceksin, gönülleri gülümsetecek, halkın dertlerine tercüman olacak bir kaç şiir yazacaksın, yüreğinin bam telleri sızım sızım sızlayacak, içinden gözyaşı döküceksin, kimse bugün nasılsın diye sormayanlara üzülmeindir, dudaklarında gönlünle beraber heceleri gizli gizli yeni şiirin için dökülürken, gönül bahçenin kapısına yaslanarak gönülleri gülümsetmek, dertlerini dile getirmek için, yine kalabalık gönlündeki gönüllerin hallerine tercüman olacaksın. Her yazdığında başına karlar yağsa da yaz günü, bir Gönül'e girmenin sevinci, kış ayını bahara çevirecek, merhametin bahar kokusu, gönlündeki merhametin cennet kokusu ile açan çiçeklerin ile gönüllerde yaşamının şanı şerefi ile sen hep gülümseyeceksin, sen gülümsedikçe okuyucularında gülümseyecek, okuyucu gülümseyince ailesi gülümseyecek ve bu birer adım atlayarak toplumdaki tüm insanları mutlu etmenin uğraşı, sana dört mevsim bahar aylarını yaşatacak.

Şairim insanların gönlüne sırtını dayadın, yıkılmaz o yaslandığın gönül duvarı, sen gönlün kadir kıymetini bildiğin sürece, sen gönülleri gördüğün anda gülümseyerek içine girmek istedikten sonra tüm gönüller sana açıktır, aksi durumda ayırım yaparsan hep dışarda zemheri kış ayında kalır ve dört mevsim üşürsün ve donarsın... Şair kendini değil karşısındakinin gönlündeki üzüntüleri sıkıntıları yüklenir yazar, yoksa öylesine boş kendi zevki için yazılan şiiri kimse okumaz kendisinden başka... Gönlündeki merhamet gülümseme taralisında yetiştirdiği gülleri insanlara sunduğun kadar gönüllerde sevilir sayılır, almadan vermek, karşısındaki sevmeden sevmek, karşısındaki gülümsemeden sevmek işte şair yazar budur... Gönül coğrafyan da toprağın kurak ise o toprakta ne yetişir ki mahsul alasın insanlara sunasın ısıtasın doyurasın gezdiresin? Karşılık beklemeden gönüllere gülümseme ile yola çıkmadıktan sonra, nasıl neden niçin kimin için yazarsın? Şair kendini anlatmaz karşısındaki gönlü güzel insanı anlatır o gönül güzelliği ile gülümser gülümsettirir, gönlü güzel insanların gönlüne girmek nimettir, insanların dertleri için uğraşmak yazmak onurdur hayattır güzelliğidir. Özlemine duyduğumuz gülümsemeleri çoğaltmak için şairim yazmaya devam...

Şairim gönülden Gönül'e köprü
Dertler sıkıntı çileler gönül için törpü
Şairim gönlünde gülümsemeyi doldurur boş testilere
Gönlünde gönüllere açmış bakın görün bir pencere

Bakar gönüllere gönüller ağlar sanki yaşadıkları cendere
Yazarçizer söyler sanmayın yazdığı söylediği ezbere
Cendere de yaşamak zordur yazmaz o haksız yere
Elinde cendere ile gönülleri sıkını vurur her gün yerden yere

Mehmet Aluç-Kul Mehmet